

וַיִּדְבֹר יְהוָה⁹⁽¹⁷⁾

אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: הֲרָמוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאָכְלָה

אֶתְּם כְּרָגַע וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן

קַח אֶת־הַמַּחֲתָה וְתֵן־עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים

קִטְרֹת וְהוֹלֵךְ מְהֵרָה אֶל־הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי־

יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחַל הַנֶּגֶף: וַיִּקַּח אַהֲרֹן

כַּאֲשֶׁר | דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיִּרְץ אֶל־תּוֹךְ הַקֶּהֱל וְהִנֵּה הַחַל

הַנֶּגֶף בָּעַם וַיִּתֵּן אֶת־הַקִּטְרֹת וַיִּכַּפֵּר עַל־הָעַם: וַיַּעֲמֵד¹³

בֵּין־הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה: וַיְהִי־וַיָּהִיו הַמֵּתִים

בַּמַּגֵּפָה אַרְבַּעַה עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלְּבַד

הַמֵּתִים עַל־דִּבְרֵי־קָרַח: וַיָּשָׁב¹⁵ אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה אֶל־

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נֶעְצְרָה:

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר | אֶל־בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאֲתֶם מִטָּה מִטָּה לְבַיִת אָב מֵאֵת
כָּל־נְשֵׂי־אֲהָרָם לְבַיִת אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת אִישׁ
אֶת־שְׁמוֹ תִּכְתֹּב עַל־מִטָּהּ׃¹⁸ וְאֵת שֵׁם אֲהָרֹן תִּכְתֹּב
עַל־מִטָּה לְוִי כִּי מִטָּה אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם׃

וְהִנַּחְתֶּם **בְּאֶהָל** מוֹעֵד לְפָנַי הָעֵדוּת אֲשֶׁר אוֹעֵד
לָכֶם שָׁמָּה׃¹⁹ וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבַחֲרֶבּוּ מִטָּהּ
יִפְרַח וְהִשְׁכַּתִּי מֵעַלֵי אֶת־תְּלֻנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
הֵם מִלִּינָם עֲלֵיכֶם׃²⁰ וְיִדְבֹר מִשָּׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּתְּנוּ אֵלָיו | כָּל־נְשֵׂי־אִיהֶם מִטָּה לְנְשֵׂי־אֶחָד מִטָּה
לְנְשֵׂי־אֶחָד לְבַיִת אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת וּמִטָּה
אֲהָרֹן בְּתוֹךְ מִטּוֹתָם׃²¹ וַיִּנַּח מִשָּׁה אֶת־הַמִּטָּת לְפָנַי
יְהוָה בְּאֶהָל הָעֵדוּת׃²² וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיָּבֵא מִשָּׁה אֶל־
אֶהָל הָעֵדוּת וְהִנֵּה פָּרַח מִטָּה־אֲהָרֹן לְבַיִת לְוִי
וַיֵּצֵא פָּרַח וַיֵּצֵן צִיץ וַיִּגְמַל שְׂקָדִים׃²³ וַיֵּצֵא מִשָּׁה
אֶת־כָּל־הַמִּטָּת מִלְּפָנַי יְהוָה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטֹּהוֹ:

וידבר יהוה

אל משה לאמר הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה
אתם כרעו ויפלו על פניהם ויאמר משה אל אהרן
קח את המזתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים
קטרת והוכך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי
יצא הקצף מלפני יהוה הזל הגף ויקח אהרן
כאשר דבר משה וירען אל תוך הקהל והגה הזל
הגף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם ויעמד
בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה ויהיו המתים
במגפה ארבעה עשר אלה ושבע מאות מלבד
המתים על דבר קרוח וישב אהרן אל משה אל
פתח אהל מועד והמגפה געצרה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני

יִשְׂרָאֵל וְקִזָּז מֵאַתֶּם מִטָּה מִטָּה לְבַיִת אָב מֵאֵת
כָּל גְּשִׁיָאֵהֶם לְבַיִת אֲבֹתֶם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת אִישׁ
אֵת שְׁמוֹ תִכְתֹּב עַל מִטָּהּ וְאֵת שֵׁם אֶהְרֹן תִּכְתֹּב
עַל מִטָּה לְוִי כִּי מִטָּה אֲזוּד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתֶם
וְהַגְּזֹזְתֶם בְּאֵהֶל מוֹעֵד כַּפְּנֵי הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֲוֹעֵד
לָכֶם שְׂמָה וְהִיא הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבֹזֵר בּוֹ מִטָּהּ
יִפְרוֹז וְהִשְׁכַּתִּי מֵעָלַי אֵת תִּלְגּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
הֵם מִכִּיָּגֶם עָלֵיכֶם וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּתְּנוּ אֲלֵיו כָּל גְּשִׁיָאֵיהֶם מִטָּה לְגִשְׁיָא אֲזוּד מִטָּה
לְגִשְׁיָא אֲזוּד לְבַיִת אֲבֹתֶם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת וּמִטָּה
אֶהְרֹן בְּתוֹךְ מִטּוֹתֶם וַיִּגְזֹז מֹשֶׁה אֵת הַמִּטָּת כַּפְּנֵי
יְהוָה בְּאֵהֶל הָעֵדוּת וַיְהִי מִמְזֹזֶרֶת וַיָּבֵא מֹשֶׁה אֶל
אֵהֶל הָעֵדוּת וְהִגִּיד פְּרוֹז מִטָּה אֶהְרֹן לְבַיִת לְוִי
וַיֵּצֵא פְרוֹז וַיֵּצֵן צִיֵּן וַיִּגְמַל שְׂקָדִים וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
אֵת כָּל הַמִּטָּת מִכַּפְּנֵי יְהוָה אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ויראו ויקחו איש מטהו

וידבר יהוה

אל משה לאמר הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם: ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם: ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח: וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה:

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל גשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אהרן הוא בית אבותם והזחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה והיה האיש אשר אבזור בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינם עליכם וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל גשיאיהם מטה לנשיא אהרן ומטה לנשיא אהרן: ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצק ויצק ויגמל שקדים: ויצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו:

(17) וידבר יהוה

אל משה לאמר: הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם: ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם: ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח: וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל גשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו: ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אהרן הוא בית אבותם:

והזחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה: והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינם עליכם: וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל גשיאיהם מטה לנשיא אהרן ומטה לנשיא אהרן: ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצק ויצק ויגמל שקדים: ויצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו: